

# Dobrochna Jankowska, Marek Cwetsch

---

## Poganice, pow. Słupsk. Stanowisko 4

---

Informator Archeologiczny : badania 8, 42-43

---

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wśród 6 odkrytych pochówków, których przynależność kulturowa trudna jest do sprecyzowania z powodu bardzo ubożego wyposażenia, zwraca uwagę grób osobnika z otworem trepanacyjnym z wyraźnymi śladami zarażania. Zmarły złożony był na prawym boku w pozycji skurczonej, z głową skierowaną na południe.

Ponadto wystąpiły na badanym terenie jamy związane z kulturą łużycką, nieliczne obiekty datowane na okres wpływów rzymskich oraz jeden obiekt wczesnośredniowieczny.

NOWOGROD, pow. Łomża  
Stanowisko 1

patrz  
wczesne średniowiecze

PLUDWINY, pow. Brzeziny  
Stanowisko 1

patrz  
okres wpływów rzymskich

POGANICE, pow. Słupsk  
Stanowisko 4

Katedra Archeologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Konserwator Zabytków Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadzili: mgr Dobrochna Jankowska i Marek Cwetsch. Finansowała Katedra Archeologii UAM i WKZ w Koszalinie. Czwarty sezon badań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych.

Celem prac było określenie północnego zasięgu osady oraz rozpoznanie szczegółów jej zabudowy w rejonie trzech wyróżnionych wcześniej "centrów osadniczych". W zależności od potrzeby eksplorację prowadzono metodą szerokopłaszczyznową lub przy pomocy systemu sondaży.

Stwierdzono, że osadnictwo neolityczne rozciąga się na przestrzeni ok. 15 ha /ok. 500 m na osi północ-południe/. Północną granicę osady stanowi naturalna przeszkoda terenowa - głęboki wąwóz.

Na całym wymienionym wyżej terenie stwierdzono obecność neolitycznej warstwy kulturowej.

Poszczególne osiedla składały się z ustawionych dość regularnie pod względem siebie kilku chat słupowych o kształcie lekko trapezowatym, długości ok. 8 i szerokości ok. 3 m. Chaty te były jak się wydaje podcieniowe, o dwuspadowym dachu i, być może, więcej niż jednej izbie. Zaobserwowano tu

również występowanie niewielkich budowli prostokątnych o wymiarach średnio 4 x 3 m oraz palenisk zakładanych na wolnym powietrzu, nielicznych jam - śmietników /?/ oraz obiektów o chwilowo nieustalonym przeznaczeniu - może typu pracownianego.

Dotychczasowe obserwacje materiału archeologicznego zdają się wskazywać na głęboko refugialny charakter rejonu Łupawy. Szczegółowa analiza chronologiczno-chorologiczna osady jest w trakcie realizacji.

W badaniach osady nastąpi kilkuletnia przerwa.

PUŁAWY -  
Stanowisko 1

patrz  
okres wpływów rzymskich

PYSZNICA, pow. Stalowa Wola

patrz  
epoka brązu

RUDKA BAŁTOWSKA, pow. Lipsko

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadził mgr Krzysztof Kowalski. Finansowało PMA. Pierwszy sezon badań. Stanowisko piaskowe z okresu neolitu.

Stanowisko położone jest na tarasie nadzalewowym na lewym brzegu rzeki Kamiennej, 400 m na wschód od drogi Lipsko - Ostrowiec Sw. Jest ono rozległe, zajmuje obszar ok. 250 x 70 m, znacząc się na powierzchni licznymi krzemieniami i ceramiką.

Badania miały charakter sondażowy, założono dwa wykopy o łącznej powierzchni 23 m<sup>2</sup>.

Wykop 1 /17 m<sup>2</sup>/ założono w środkowej części stanowiska. Zabytki występowały w próchnicy i w iluwium do głębokości 50-60 cm od powierzchni. Ze względu na małą powierzchnię wykopu nie można pewnie orzec o ich układzie, wydaje się, że był rozproszony.

Wykop 2 /6 m<sup>2</sup>/ założono w odległości 100 m na północ od wykopu 1, na skraju stanowiska, w miejscu, gdzie stok tarasu styka się z doliną rzeki. Ujawnił on silne procesy spływowe na stoku. Grubość próchnicy wahała się od 12-15 cm po środku stoku, do 135-140 cm u jego podnóża. Zabytki występowały wyłącznie w próchnicy:

Z obydwu wykopów wydobyto kilkaset skorup i kilka tysięcy krzemieni, w